

ZALUDNO IŠČEKIVANJE

Isus je umro i neće sa vratiti

@ drugi dolazak Isusa Krista, mit ili stvarnost?

@ ima li advent ikakvo uporište u Kur'anu?

- Odgovore ćete naći u narednom tekstu -

ISA A. S. JE MRTAV I NEĆE SE VRATITI

(egzegeza 25 kur'anskih ajeta)

**Allah je Svjetlo nebesa i Zemlje! On je Prvi (Alfa) i Posljednji (Omega).
Nemate vi drugog boga osim Njega! I vi nemate mimo Allaha nikakva
zaštitnika, niti pomagača.**

Prethodna napomena:

U ovom radu ću pokušati dokazati, koristeći kur'anske ajete, da priča o drugom dolasku Isa a.s. nema utemeljenje u Kur'anu, da nije u sastavu islamskog koncepta, te da se radi o velikoj zabludi koja većinu neukih muslimanskih masa polahko prevodi u kršćanski adventizam.

Isa a.s. - Isus Krist se neće vratiti danas, večeras, niti će se vratiti sutra navečer ili slijedeće godine, niti će se vratiti slijedećeg stoljeća. Ako čekate njegov povratak, uzalud ćete čekati. Ostarit ćete i umrijeti čekajući "kraj" koji ne dolazi. Kršćani i muslimanski adventisti imaju ispraznu nadu i bezvrijedno vjerovanje u nepostojeći dolazak nepostojećeg "spasitelja."

Tokom mnogo stoljeća, nebrojeni milioni duša su protraćili svoje živote čekajući njegov "skori" povratak. Krišćani su uvijek razočarani, kraj nikada ne dolazi, a Krist se nikada ne vraća. Ali oni i dalje čekaju... oni i dalje uzalud čekaju, tražeći svoje dragocjene živote.

Muslimanski komentatori Kur'ana slijepo su slijedili kršćansku tradiciju da bi izmislili hadise o drugom dolasku Isusa Krista. Ovi takozvani stručnjaci su pripisali potpuno pogrešno značenje izrazu "refea" (uzdići/uzvisiti) vezano za uzdignuće poslanika Enoha – Idrisa (19:56) i Isusa - Isaa (3:55). Kur'an apsolutno ne opisuje uzdizanje ovih poslanika tjelesno na nebesa. On opisuje uzdizanje njihove duše, ranga, spomena ili časti. Proročanstva o dolasku Mehdije i Mesije su u našu historiju unijeli nemuslimani. Kur'an je potpuno slobodan od ovih besmislenih tvrdnji. Dolazak Mesije Isaa (i Mehdija) i pojava Antikrista (Dedždžala) vijekovima su zaokupljali maštu milijardi ljudi. Gotovo svaka nacija i svaka religija se radovala što će dočekati svog spasitelja. Ljudi imaju svoje verzije katastrofalnih događaja "Armagedona." Lahko se da zapaziti da je svaka nacija u periodu svog propadanja sve više sklona vjerovanju u "obećano." Većina muslimana je danas najbolji primjer ovog fenomena.

Orientalist Dorsey Williams piše:

“Mesija muslimana će sići s nebesa držeći se za krila dvaju meleka. Počet će da riga vatru kao zmaj. Bit će odjeven u dva komada žute tkanine kao bolesni slabić. U trenutku kada dotakne zemlju, (u vremenima raketa, projektila i lasera) držat će svoje koplje i trčati za Antikristom trideset milja. Ostatak svijeta bi gledao tu dramu vjerovatno na CNN-u. Na kapiji Ludda Dedždžal (Antikrist) će reći “Brate Isuse! Umoran sam. Ja sam gotov, molim te, za ime Boga, ubij me.”

Pravi problem sa dogmom o obećanom dolasku Spasitelja je što ona služi kao opijum za narode. Otima im volju da se trude i bore. Očekuju da će doći neko ko će riješiti njihove probleme. Situacija je sasvim razumljiva što se tiče drugih religija, jer nemaju Kur’an kao Kriterijum (Furkan) za raspoznavanje između ispravnog i pogrešnog. **Ali čudno je da muslimani koji imaju Kur’an, stalno tapkaju u mraku.** Pokazat ćemo u ovom radu da konačna Riječ Božija vrlo jasno isključuje dolazak još jednog Spasitelja nakon poslanika Muhameda a.s. Za ovu utopijsku dogmu nema mjesta u Kur’anu.

Prije nego što se lopta zakotrlja valja istaći ovo. Ako ste zaljubljeni u svoje sadašnje dogme, ako vam je tama nagađanja draža od svjetlosti Istine, ako se osjećate sigurnim u čahuri unaprijed stvorenih predodžbi, ovo preispitivanje će vjerovatno poremetiti vašu čahuru, onda STANITE ovdje. Pročitajte nešto drugo. Gledajte televiziju ili izađite u šetnju. S druge strane, ako želite dopustiti da se surova stvarnost zagleda u vas, molim ČITAJTE dalje i izvucite svoje zaključke.

Postoje tvrdnje da je dolazak Mesije i Mehdije predviđen u islamskoj tradiciji. Ali, većina ljudi nikada nije pročitala te pripovjetke. Čuli su ih samo od propovjednika koji neprestano vrište o tome. Svako ko ima razuma i pročita ove izvještaje u “islamskim knjigama”, začudit će se (ili zabaviti) ovim kontradiktornim i smiješnim uvredama razumu i Poslaniku a.s.

Muslimani, kao čuvari Kur’ana, suočeni su sa čudnom dilemom. Na sjeveru i jugu, istoku i zapadu, kršćanski misionari postavljaju nekoliko jednostavnih pitanja muslimanima, posebno mladima. To otprilike izgleda ovako:

“Pa, dragi muslimanski prijatelju! Ti vjeruješ da Isus sjedi u društvu Boga na nebesima. Vjeruješ i da će u posljednjim vremenima ponovo doći. Sada samo pomislite ko je slaviji? Isus koji živi na nebu ili Muhammed koji je zakopan u prašini. Da li je veći onaj Mesija koji će doći i uvesti red na zemlji ili onaj Muhamed koji će se probuditi kad trube zatrube ...”

Nesuđeni musliman lahko upada u ovu zamku jer su ga naučili upravo toj gluposti. Malo ko muslimane savjetuje da se obrate Kur’anu. Musliman sam uglavnom ne proučava Kur’an i hadise. On samo sluša šta mu kažu. **Upetljan je u paučinu priča, legendi i mitologije.** Veliki dio naše hadiske literature sastoji se od izraelske historije, tradicije i izreka.

Na čitaocu je da li će prihvatiti Kur'an ili zadržati ove izmišljene priče pri srcu i pustiti buduće generacije da **prigrle kršćanstvo**. *I kad im se kaže: 'Slijedite ono šta je Allah objavio', govore: 'Naprotiv slijedimo ono na čemu smo zatekli očeve naše!' (Kur'an, 2:170)*. S druge strane, milioni kršćana širom svijeta vjeruju u mit o Armagedonu. Ali oni nisu u morbidnom stanju iščekivanja da neko dođe.

Kur'an jasno dokazuje da je Isus kao i sva ljudska bića preminuo, i da nije živ. Također se jasno ukazuje na to da je Isus posjedovao samo ljudske karakteristike, a ne božanske, i da je bio Božji sluga i njegov izaslanik. Od rođenja do smrti, bio je podvrgnut svim fizičkim i biološkim ograničenjima koja je Bog odredio za ljudska bića.

1. ISA A.S. JE UMRO - SVI TZV. "BOGOVI" SU MRTVI!

One koji smatraju da ima još bogova koje oni obožavaju pored Boga Jednog, Kur'an obavještava da obožavaju "mrtvace":

"A oni kojima se mole (prizivaju) mimo Allaha, ne stvaraju ništa, a oni su stvoreni; mrtvi su, nisu živi, i ne opažaju kad će biti podignuti."

(Kur'an, 16:20-21)

Comm: Općenito je poznato, a to i Kur'an potvrđuje, da kršćani Isusa smatraju božanstvom i da ga prizivaju u svojim molitvama. Ajeti (16:21 i 16:22) pak pokazuju da su ti kojima se oni mole, mrtvi, a ne živi, pa je tako i Isus mrtav i neće se odazvati nikome do Sudnjeg dana, a također je morao biti mrtav u vrijeme objave ovih ajeta.

Ovo je odlučan dokaz da je Isus davno umro; vjerovanje u njegov produženi život, suprotno je Kur'anu. Ali sigurno ima onih koji u ove ajete ne vjeruju. Zato idemo dalje sa iznošenjem dokaza da je Isa a.s. doista umro.

2. ISUS JE MRTAV – I SVI POSLANICI SU MRTVI

"Mesih, sin Merjemin, bio je samo poslanik. Već su prije njega prošli (pomrli) poslanici." (Kur'an, 5:75)

"A Muhammed je samo poslanik; već su prije njega prošli (pomrli) poslanici. Pa hoćete li se ako umre ili bude ubijen, okrenuti na svojim petama?" (Kur'an, 3:143)

Comm:

Između ostalog, ajet (5:75) govori o dvije stvari:

- (1) Isus a.s. je bio samo resul (poslanik),
- (2) Resuli prije njega su preminuli.

Drugi ajet ovdje objašnjava prvi. Oba ajeta su slično formulirana, prvi se odnosi na Isusa, a drugi na poslanika Muhammeda a.s. Presuda Kur'ana ovdje je vrlo jasna za one koji traže Istinu. Prvi ajet eksplicitno kaže da su svi poslanici prije Isusa umrli. U drugom ajetu, iste riječi se koriste da se kaže da su svi poslanici **prije poslanika Muhammeda**, sallallahu alejhi ve sellem, umrli.

Ustvari, budući da se između Isusa i Muhammeda nije pojavio nijedan poslanik, drugi ajet je mogao biti objavljen samo da pokaže da je Isus umro. Dakle u vrijeme objave ovih ajeta Isus je bio mrtav! Ako ni ovo nije dovoljno kao dokaz, idemo dalje.

3. ISA A.S. JE UMRO JER – PO BOŽIJEM ZAKONU SVA LJUDSKA BIĆA ŽIVE I UMIRU NA DUNJALUKU

Poslanici i vjerovjesnici su bili ljudska bića i stoga su podložni vječnom Božijem zakonu (sunnetu) da isti žive i umiru na ovom svijetu. Kur'an kaže:

On reče: “Na njoj (tj. na zemlji ili fizičkom svijetu) ćete živjeti i na njoj umirati, i iz nje izvedeni biti.” (7:25)

“I imat ćete vi na Zemlji boravište i uživanje neko vrijeme.” (7:4)

“Zar nismo učinili Zemlju staništem živih i mrtvih?” (77:25, 26)

“Od nje (tj. Zemlje) smo vas stvorili i u nju ćemo vas vratiti, i iz nje ćemo vas izvesti drugi put.” (20:55)

Comm: U ovim ajetima Bog je izložio Svoj zakon da će sva ljudska bića živjeti u svojim fizičkim tijelima, na ovom svijetu, u određenom kontinuitetu, izvjestan broj godina. Nakon toga slijedi uzimanje duše i smrt fizičkog tijela.

4. ISA A.S. JE UMRO JER – FIZIČKI ŽIVOT ZAVISI OD HRANE I PIĆA

Bog je opisao svoj zakon (sunnet), primjenljiv ne samo na obične ljude nego i na sve poslanike, da život ovisi o hrani i piću:

“I nismo prije tebe (O Muhammede) poslali nijednog od izaslanika, a da oni uistinu nisu jeli hranu i hodali po trgovima.” (25:20)

“I nismo ih (poslanike) učinili tijelima koja ne jedu hranu.” (21:8)

Comm: Između ostalog, važni zaključci iz ovih ajeta su:

- (1) Svi resuli (poslanici) su bili ljudska bića,
- (2) Njihova smrtna tijela održavala su se hranom,
- (3) Svi su mrtvi.

O Isusu i njegovoj majci stoji: “Oboje su jeli hranu.” Dakle, ako Isus više ne jede hranu on ne može, prema gore navedenom Božijem zakonu, biti živ sa svojim fizičkim tijelom. Tijelo zahtijeva hranu, pa pošto Isus više ne jede hranu, on mora biti mrtav.

Još jednom moramo ponoviti, da ako ne vjerujete u Isusovu a.s. smrt, onda sve ove ajete stavljate u kontradikciju. I ne samo to, vi vjerujete u dio Kur’ana koji vam odgovara, a odbacujete drugi dio koji se ne uklapa u vaše pojmove i kršćansku dogmu o živom Isusu na nebesima.

5. ISA A.S. JE UMRO JER – JE LJUDSKO TIJELO PODVRGNUTO STARENJU I PROPADANJU

Ne postoji ljudsko tijelo koje ima osigurano stalno trajanje. Ono se nužno mijenja i na kraju propada. Umrijeti mora. Kur’an kaže:

“I nismo dali nijednom ljudskom biću prije tebe (Muhammede) besmrtnost (hulud). Pa hoće li onda, ako ti umreš, oni biti besmrtni (halidun)? (21:34).

“I nismo ih (poslanike) učinili tijelima koja ne jedu hranu, i nisu bili besmrtnici. (halidun) (21:8).

Comm:

Ovi ajeti pokazuju da ljudsko tijelo ima početak, razvoj, stagnaciju i kraj. Mora živjeti i umrijeti ovdje na ovom svijetu. Kako je i Isus bio čovjek, on je morao biti podložan zakonima koje je Bog uspostavio za ljude.

Ako bi se, argumentacije radi, Isus vratio na ovaj svijet, on bi imao oko 2023 godine, i stoga, prema gore navedenom Božijem zakonu, prestar da bi mogao bilo šta učiniti. Dakle, prema kur’anskom zakonu da “svaka duša mora okusiti smrt”, Isus je davno umro.

6. ISA A.S. JE UMRO. NJEGOV NAVODNI DRUGI DOLAZAK BIO U SUPROTNOSTI S KONAČNOŠĆU POSLANSTVA

Isusov ponovni dolazak na ovaj svijet prekršio bi princip konačnosti vjerovjesništva i poslanstva, jer je poslanik Muhammed, a.s. posljednji i konačni poslanik prema tom principu. Kur’an kaže:

“Muhammed nije otac nikom od vaših ljudi, nego je Allahov Poslanik i Pečat vjerovjesnika!” (33:40)

Comm: To što je Časni Poslanik s.a.v.s. posljednji vjerovjesnik zahtijeva da se poslije njega ne pojavi nijedan vjerovjesnik, ni novi ni bivši. Baš kao što bi dolazak novog poslanika narušio konačnost poslanstva, tako bi i pojava bivšeg poslanika, jer je posljednji poslanik onaj koji se pojavljuje nakon svih ostalih poslanika. Ako bi Isa a.s. došao nakon Muhammeda a.s., on bi bio posljednji Poslanik.

Pogrešno je tvrditi da, u svom navodnom drugom dolasku, Isus ne bi bio vjerovjesnik (nebiji). Jer Kur'an kaže:

(Isa) reče: "Uistinu! Ja sam Allahov rob. Dao mi je Knjigu i učinio me vjerovjesnikom." (19:30-31)

Dakle, kada bi se vratio na ovaj svijet, i dalje bi bio vjerovjesnik. Njegov dolazak bez vjerovjesništva bio bi besmislen, jer zadatak vođenja muslimana i slijeđenje Poslanika Muhammeda a.s. mogao bi obavljati samo pripadnik muslimanske zajednice. To je još jedan dokaz da je Isus umro, kao i svi drugi poslanici, i da je časni poslanik Muhammed a.s. posljednji Poslanik.

7. ISA A.S. JE UMRO –

KRŠĆANI SU ZALUTALI NAKON NJEGOVE SMRTI

Isusova izjava na Sudnjem danu, da nije sebe promovisao u božanstvo zapisana je u Časnom Kur'anu na sljedeći način:

"I kad Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin! Jesi li ti govorio ljudima: 'Uzmite mene i moju majku (kao) dva boga mimo Allaha?' Reći će: "Slavljen Ti si! Nije moje da ja kažem šta nemam pravo. Da sam to rekao, pa doista bi Ti to znao. Znaš šta je u mojoj duši, a ne znam šta je u Tvojoj duši. Uistinu! Ti, Ti si Znalac nevidljivih. Nisam im govorio, izuzev ono šta si mi naredio: "Obožavajte Allaha, mog Gospodara i vašeg Gospodara." I bio sam nad njima svjedok dok sam bio među njima, a pošto si me uzeo, Ti si bio nad njima Čuvar, a Ti si nad svakom stvari Svjedok." (5:116, 117)

Comm: Ovi ajeti dokazuju sljedeće:

- Isus će poreći propovijedanje današnje pogrešne kršćanske doktrine o njegovoj božanstvenosti;
- On će potvrditi učenje monoteizma kojem je poučavao svoj narod;
- Sve dok je Isus bio među svojim narodom, njegovi sljedbenici su imali ispravna vjerovanja;
- Nakon Isusovog *wefata* (smrti) njihova su vjerovanja postala iskvarena.
 - ✓ Dakle, prema gornjim ajetima, kršćani su imali ispravna vjerovanja u periodu dok je Isus bio među njima, a pogrešna poslije. Kao što nam Kur'an ponavlja, i kao što vjeruju svi muslimani, kršćanska vjerovanja su se iskvarela (ili, drugim riječima, počelo je drugo razdoblje) do dolaska

poslanika Muhammeda a.s. Isus je u to vrijeme bio mrtav, jer je drugi period morao doći nakon *wefata* ili Isusove smrti.

8. ISA A.S. (ISUS) I JAHJA A.S. (IVAN KRSTITELJ) DA LI JE ISUS USKRSNUO “MRTAV” ILI “ŽIV”? ŠTA JE SA JAHJAOM (I. KRSTITELJEM)?

Dva identična blagoslova za dva poslanika pojavljuju se u suri Merjem, a govore o Ivanu Krstitelju (Jahjau) i Isusu (Isau):

I mir neka je s njim na dan kad se rodio i dan kada je umro, i dan kad bude podignut živ! (Jahja) (19:15) Šta Isus govori kao dijete? I mir neka je nada mnom na dan kad sam rođen, i dan kad umrem, i dan kad budem podignut živ!” (Isa) (19:33)

Važne napomene:

(1) Ajet broj (19:15) je objavljen u vezi sa poslanikom Jahjaom a.s. koji je poznat kao Ivan Krstitelj.

(2) Ajet broj (19:33) je objavljen u vezi sa poslanikom Isaom a.s. koji je također poznat kao Isus.

Molimo obratite pažnju na redoslijed događaja koji se spominju u oba ova ajeta. Oni su identični:

(a) Dani ROĐENJA ova dva poslanika.

(b) Dani SMRTI ova dva poslanika.

(c) Dani PONOVRNOG PROŽIVLJENJA / uskrsnuća u život ova dva poslanika.

Ako bi neko vjerovao da je poslanik Isaa a.s. tj. Isus Krist UZDIGNUT ŽIV sa svojim fizičkim tijelom i da tek treba da umre fizičkom SMRĆU u nekom budućem vremenu, onda bi taj neko promijenio REDOSLIJED OBJAVLJENOG SLIJEDA DOGAĐAJA u ajetu (19:33), kao i da je promijenio namjeravano značenje ovog otkrivenja.

Sljedeći ajet (10:15) nam jasno govori da čak ni Poslanik a.s. nije mogao PROMIJENITI TEKST koji je jednom objavio Allah dž.š.:

A kad im se uče Naši ajeti jasni, oni koji se ne nadaju susretu s Nama, govore: “Donesi nam Kur’an drugačiji od ovog ili ga izmijeni.” Reci: “Nije za mene da ga samovoljno mijenjam. Slijedim samo ono šta mi je objavljeno. Uistinu! Ja se bojim, ako ne poslušam svog Gospodara, kazne Dana strahovitog.”

Prema Kur’anu dakle, Jahja (Jovan Krstitelj) je živio i umro i uskrsnut će na kraju vremena. Uprkos tome, određeni broj muslimana ima viziju Isusa koji se uzdiže Bogu prije smrti, uništavajući tako hronološki slijed ajeta.

Jedan muslimanski autor bilježi:

“Nijedan musliman neće premjestiti smrt Jahjaa (Ivana Krstitelja) u budućnost. Svi znaju da je Jahja umro... pošto niko sada ne može prebaciti smrt Jahjaa u budućnost, stoga niko ne može prebaciti ni smrt Isaa u budućnost. **U stvari, ne postoji čak ni jedan jedini ajet kroz cio Kur'an koji pokazuje da će se Isa a.s. vratiti da UMRE.** Paralelni iskaz sa Jahjaom koji je umro, jasno pokazuje da je i Isus umro.”

9. ISA A.S. JE UMRO – KUR'AN POSEBNO SPOMINJE NJEGOVU SMRT

Svemogući Bog je posebno spomenuo Isaovu smrt u Kur'anu. Kada su Jevreji uspjeli u svojim planovima da Isus bude osuđen na raspeće, on se molio Bogu da ga spasi ovakve sudbine, a Bog mu je odgovorio ovako:

Kad reče Allah: “O Isa! Ja sam Onaj koji će te usmrtiti i Sebi te uzvisiti i Koji će te očistiti od onih koji ne vjeruju, i Koji će učiniti (da) oni koji te slijede budu nad onima koji ne vjeruju do Dana kijameta.” (3:55)

Ovdje je Bog dao Isau četiri obećanja:

“*Usmrtiti te*” (*teweffa*), tj. Isusu neće Jevreji uzeti život, nego će biti uzet – umrijet će prirodnom smrću godinama nakon što preživi raspeće,

“*Uzvisi te*” (*refe'a*). Ova riječ, koja dolazi poslije smrti Isaa, u ovom ajetu ne može nikako značiti fizičko uznesenje. To je prije uzdignuće duše, uzdignuće po stepenu, časti ili spomenu. Pošto je Allah nematerijalan i nije ograničen na prostor, On je blizu (2:186) i Sveprisutan (2:115), bliži od žile kucavice (50:16), tjelesno uzdignuće Isaa k “Njemu” gubi smisao, jer bi tada i Allah morao biti fizičko tijelo i imati određenu lokaciju.

3:55b Vidi značenje ove riječi u ajetima (2:253, 6:83, 165, 12:76, 43:32, 58:11).

Vidi uzdignuće Idrisa u ajetu (19:57).

“*Očistiti te od onih koji ne vjeruju*”, tj. bit će očišćen od jevrejskih navoda protiv njega.

“*Učiniti da oni koji te slijede budu nad onima koji ne vjeruju do Dana kijameta*”, tj. njegovi sljedbenici će zauvijek imati prednost nad onima koji su ga odbacili. Tako je Bog ispunio sva gore navedena obećanja po redu: izbavio je Isaa iz ruku Židova i na kraju mu dao prirodnu smrt; a nakon njegove smrti, Bog je počastio njegovu dušu Svojom blizinom; očistio ga je od navoda Jevreja protiv njega preko poslanika Muhameda a.s. i dao je njegovim sljedbenicima prednost nad onima koji su ga odbacivali.

Prihvaćeno vjerovanje većine muslimana je da je Isus a.s. živ na nebu. Mogu li pogriješiti? Samo zato što je mišljenje široko prihvaćeno od strane mase ne potvrđuje njegovu autentičnost. Milioni kršćana vjeruju da je Isus Sin Božji, tako

da koncept mora biti ispravan, zar ne? Pogrešno. Milioni hinduista i budista vjeruju da je njihova religija ispravna, što ne čini njihovu religiju ispravnom ili savršenom. Znamo da su hindusi i budisti u krivu. Dakle, ako je pojam podržan od strane popularnog mišljenja, takav pojam ne mora postati apsolutna istina.

Cijeli temelj kršćanske vjere počiva na ovom konceptu i većina muslimana otvoreno podržava njihovo gledište. Nekako se taj kršćanski koncept odavno infiltrirao u islam i sada se čini kao da je sastavni dio islamskog koncepta.

10. **FLAGRANTNA ZLOUPOTREBA AJETA (43:61): ZNANJE O ČASU**

Ovo je ajet koji je najviše pod atakom muslimanskih adventista, koji bez imalo straha izvrću Božije riječi i čak u ajet drsko i bezobzirno upisuju svoje preferirano mišljenje, želeći tako isposlovati ideju da Kur'an najavljuje dolazak mrtvog čovjeka, po drugi put.

وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ

“I uistinu, to 43:61a je znanje o Času; zato nikako ne sumnjajte u to, 43:61b i slijedite Mene. 43:61c Ovo je Put pravi.”

Comm: Neki prevodioci Kur'ana zamjenicu **hu** (to, on) u sklopu “we inne hu” prevode kao Isa, a neki kao Kur'an, što je nedopustivo, jer se ni Isa ni Kur'an ne spominju u ovom ajetu! Tumačenje je pak druga stvar. Ako bi se **hu** odnosilo na Isaa, onda imamo tvrdnju da je Isa nauka, znanje. Prisiljeni smo dakle ideju da **hu** znači on, odbaciti u korist zamjenice **to**. Tako se stvar prebacuje sa osobe na događaj, što onda omogućava razumno tumačenje ovog ajeta.

Treba svakako imati na umu da je Muhammed a.s. Pečat vjerovjesnika (33:40) - a i Isa a.s. je vjerovjesnik, (19:30) - te da do kraja vremena neće biti novih vjerovjesnika, pogotovo ne onih koji su završili svoju misiju na Zemlji i umrli, kao što je slučaj Jahjaom (19:15) i Isaom (19:33). Vidi ajete (5:116, 117). (43:61b) Ne sumnjaj u kur'ansku Istinu ili u Dan proživljenja! (43:61c) Slijedite Allaha, bojte Ga se i činite šta vam naređuje!

Neviđeno masakriranje ovog ajeta možete zapaziti u više od polovine prijevoda na engleski jezik. Pregledao sam 18 prijevoda na engleski jezik na adresi <http://mlivo.com/mlivinprijevod.html> i od toga sam našao da su ispravni samo oni prijevodi koje su pravili ozbiljni i objektivni prevodioci, bez da svoje prijevode miksaju sa mitovima i legendama, te da to prikažu kao Božiju riječ. Ispravne prijevode ovog ajeta dali su:

Ahmed Ali, Arberi, Asad, Daryabadi, Pickthall, Qaribullah & Darvish i Shakir.

Najveći primjer krivotvorine ponudili su dvojica poslušnika saudijskog režima Hilali & Khan. Njihov prijevod ajeta (43:61) glasi:

A on [Isa (Isus), sin Merjemin (Marijin)] će biti poznati znak za (dolazak) Časa (Dana proživljenja) [tj. 'Isin (Isusov) silazak na zemlju]. Stoga ne sumnjajte u to (tj. u Dan proživljenja).

Da još jednom ponovim, Isa se u ajetu apsolutno ne spominje, a takođe ni predznak ili poznati znak.

Kao što se da zapaziti, u prijevod su, da bi dobio unaprijed planirani smisao, ubačene nepostojeće riječi, HU (to) se prevodi kao Isa, ILM (znanje) se prevodi kao POZNATI ZNAK, pa su još pridodate zagrade da bi se prevodilac nekako iščupao iz problema i čitalac zaveo na pogrešan trag. Kako se samo usuđuju?

U Kur'anu dakle nema nikakve najave o dolasku Isusa drugi put na zemlju! Ne treba se zavaravati. Zbog toga pogledajte prijevod Kur'ana kojeg koristite. Ako u ovom ajetu ima Isa ili Kur'an, komotno taj prijevod možete gurnuti u stranu. Jer, ako je prevodilac manipulirao sa ovim ajetom, pretpostavka je da je manipulirao i sa drugima!

I njihovih riječi: “Uistinu! Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjeminog, Allahovog poslanika.” A nisu ga ubili i nisu ga usmrtili razapinjanjem, nego im se pričinilo. A uistinu, oni koji se u tome razilaze, u sumnji su o njemu. Nemaju oni o tom nikakva znanja, samo slijede nagađanje. A sigurno ga nisu ubili!
(Kur'an, 4:157)

RAZAPINJANJE KOJE JE PREŽIVIO! Ovdje riječi *we ma salebuhu* znače “nisu ga usmrtili razapinjanjem.” Samo *salebe* u infinitivu ne znači naprosto “razapeti” nego znači prouzročiti smrt razapinjanjem. “Oni ga nisu usmrtili razapinjanjem” tj. nisu ga ubili na dobro poznati način izvršavanja smrtne kazne u to vrijeme kod Rimljana.

U rimsko doba je na hiljade ljudi je bilo osuđeno na sramotnu i tešku smrt razapinjanjem. Čitav proces raspeća u Rimu je trajao dugo, podrazumijevao je i bičevanje prije nego što bi osoba bila prikovana za krst i obješena da u takvom stanju dočeka smrt. Mučenje bi uzrokovalo teške rane, bolove i krvarenje, a osoba bi bila toliko iscrpljena da su onesveščivanja i iznenadna smrt tokom postupka raspeća bila česta pojava. Ako bi ovo preživjela, žrtva raspeća bi bila ismijavana i prisiljavana da krst za svoje raspeće nosi na leđima do mjesta gdje će biti pogubljena. Razapetom bi smrt dolazila sporo, između 3 sata i 4 dana. Međutim, Isus je skinut sa krsta veoma brzo, što je učinilo da on raspeće preživi. Nekada bi proces ubrzali vojnici, time što bi dodatno fizički zlostavljali žrtvu. Što se

Kur'ana tiče, ajet (4:157) kazuje da ga nisu ubili i nisu ga usmrtili razapinjanjem, nego im se pričinilo.

Muhammad Asad daje ovakvo objašnjenje ovog događaja: “Među muslimanima postoje mnoge fantastične legende koje nam govore da je Bog u posljednjem trenutku zamijenio Isusa sa osobom koja mu jako nalikuje (prema nekim pričama ta osoba je bio Juda), a koja je razapeta umjesto njega. Međutim, nijedna od ovih legendi ne nalazi ni najmanju potporu u Kur'anu ili autentičnim hadisima, i priče proizvedene u vezi s tim od strane klasičnih komentatora moraju se ukupno odbaciti. One ne predstavljaju ništa više do konfuzne pokušaje “usklađivanja” kur'anskog iskaza da Isus nije (umro) raspećem, sa grafičkim opisom njegovog raspeća (da jest) u evanđeljima.

Priča o raspeću kao takvom sažeto je objašnjena u kur'anskoj frazi *we lakin šubbiha lehum*, kao “nego im se pričinilo” - implicirajući da je s vremenom, dugo nakon Isusova vremena, nekako izrasla legenda (moguće pod tada moćnim uticajem mitraističkih uvjerenja) na način da je umro na križu kako bi se iskupio za “izvorni grijeh” s kojim je čovječanstvo navodno opterećeno. Ta se legenda toliko učvrstila među Isusovim sljedbenicima da su joj čak i njegovi neprijatelji, Židovi, počeli vjerovati - iako u pogrđnom smislu (jer je razapinjanje u to doba bilo grozan oblik smrtne kazne rezerviran za najveće zločince). Ovo je jedino zadovoljavajuće objašnjenje fraze *we lakin šubbiha lehum*, tim više što je izraz *we lakin šubbiha lehum* idiomatski sinonim za *hujjile li*, “(stvar) je postala zamišljena slika”, tj. “u mom umu” - drugim riječima, “učinilo mi se.”

I njihovih riječi: “Uistinu! Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjeminog, Allahovog poslanika.” A nisu ga ubili i nisu ga usmrtili razapinjanjem, nego im se pričinilo. A uistinu, oni koji se u tome razilaze, u sumnji su o njemu. Nemaju oni o tom nikakva znanja, samo slijede nagađanje. A sigurno ga nisu ubili!
(Kur'an, 4:157)

ŠTA JE RAZAPINJANJE?

Ključna fraza u ovom ajetu je “*we ma salebuhu*” koja znači “i nisu ga usmrtili razapinjanjem.” Prvi prag razumjevanja ovog ajeta je shvatanje značenja gore izrečene fraze odnosno zanačenje sklopa “*salebuhu*.” Prema Leksikonu arapskog jezika od Lejna, navodi se da “razapeli su ga” znači “usmrtili su ga na dobro poznat način.”

causing his sweat to flow]. (TA.) – – And صَلَبَةٌ, (S, M, A, Msb, K,) aor. صَلَبَ, (M, Msb, K,) inf. n. صَلَبٌ; (S, M, Msb;) and ↓ صَلَبَةٌ, (M, K,) inf. n. تَصَلَّبٌ, (K,) or the verb with teshdeed is said of a pl. number; (S, A;;) [He crucified him;] he put him to death in a certain well-known manner; (M, L;) he made him to be مَصْلُوبٌ; (K) namely, one who had slain another; (Msb;) or a thief: (A:) from صَلَبَ الْعِظَامِ; because the oily matter, and the ichor mixed with blood, of the person so put to death flows. (M.) – –

Pravoslavne hrišćanske crkve za kardinalnu tačku svoje doktrine smatraju da je njegov život uzet na krstu, da je umro i da je sahranjen, da je trećeg dana ustao u tijelu sa netaknutim ranama, hodao i razgovarao, i jeo sa svojim učenicima, a nakon toga je tjelesno uznesen na nebo. Ovo je neophodno za teološku doktrinu krvne žrtve i zamjenskog iskupljenja za grijeh, koju islam

odbacuje. Ali neke od ranih kršćanskih sekti nisu vjerovala da je Krist ubijen na križu. Basilidani su vjerovali da je neko drugi zamijenjen za njega. Evanđelje po Barnabi podržava teoriju zamjene na križu.

Sama namjera stavljanja osobe na krst bila je ubiti okrivljenog je kao zlu osobu. U rijetkim slučajevima, ako osoba nije umrla na križu, Jevreji bi mu polomili noge i ruke i ostavili ga da umre. Oni bi se pobrinuli da ako je osoba osuđena na križ, da ta osoba mora umrijeti. Oni ne bi stavili osobu na krst i kasnije je pustili da ode. Dakle, značenje raspeća ima inherentan osjećaj da se time prouzrokuje smrt. Websterov rječnik definiše riječ “razapeti” kao “usmrtiti zabijanjem ili vezanjem ruku i nogu u krst”. Ali ako protumačimo da on nikada nije dospio na križ, onda nam nedostaje cijela poruka. Ako kažemo da je Juda ili neko drugi prikovan umjesto njega, onda zaista sve zabrljamo i ne vidimo pravu poruku Kur’ana.

Molimo pažljivo pogledajte ajet. Pitanje “ubijanja” je problem. Kao odgovor na tvrdnju Jevreja da su oni ubili Isaa a.s., Allahov odgovor je da

- (1) nije ubijen ili ubijen na klasičan način,
- (2) da nije ubijen razapinjanjem.

Ovo negira mogućnost da Jevreji ubiju Isusa a.s. na bilo koji način, što je potkrijepljeno posljednjom rečenicom istog ajeta: “oni ga sigurno nisu ubili.”

Tradicionalno muslimansko vjerovanje je da pošto Isa a.s. nije ubijen niti ubijen razapinjanjem, jedina mogućnost je da je on preživio!!! Muslimani potpuno zanemaruju činjenicu da je Isus a.s. mogao kasnije umrijeti prirodnom smrću! Ako je Isus a.s. umro prirodnom smrću, još uvijek vrijedi da Jevreji nisu mogli (a) da ga ubiju ili (b) ubiju razapinjanjem.

I njihovih riječi: “Uistinu! Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjeminog, Allahovog poslanika.” A nisu ga ubili i nisu ga usmrtili razapinjanjem, nego im se pričinilo. A uistinu, oni koji se u tome razilaze, u sumnji su o njemu. Nemaju

oni o tom nikakva znanja, samo slijede nagađanje. A sigurno ga nisu ubili!
(Kur'an, 4:157)

ŠTA IM SE TO PRIČINILO?

Svi muslimani se slažu da je kobnog dana neko podignut na krst. Ajet (4:157) se ne odnosi na simulaciju izgleda druge osobe.

Uprkos kur'anskoj tvrdnji da Isus nije usmrćen razapinjanjem ili ubijen, u samom Kur'anu nema dokaza da je neko drugi, naime Juda, razapet umjesto Krista. Sve što tekst kaže je da se prisutnoj publici činilo kao da je Krist razapet.

Ako bi neko otvorio engleski rječnik, otkrio bi da glagol "raspeti" znači; "pogubiti pričvršćivanjem (ili zakucavanjem) na krst." Isus je prikovan na krst, ali zbog kratkog vremena dok je bio na krstu iz razloga objašnjenih u nastavku, jednostavno se onesvijestio, pao u komu, ali nije umro na krstu. Isusa je sudio rimski namjesnik Pilat na dan pripreme za Pashu oko podne (Ivan, 19:14). Nakon toga je Isus odveden na Lobanju (Golgota), noseći svoj krst. Ovdje je prikovan kasno popodne. Jevreji nisu željeli da se Isusovo tijelo ostavi na krstu poslije zalaska sunca zbog jevrejske subote - dana velike svečanosti (Ivan, 19:31). Tako je onesviješteni Isus spušten tek nakon nekoliko sati od zakucavanja.

Nadalje, rimski vojnici nisu slomili Isusove noge (Ivan, 19:32). Isus je položen na veliki kamen u novu kamenu grobnicu koja se nalazila u obližnjoj bašti. Veliki kamen je stavljen da pokrije veliki ulaz te kamene grobnice. Isusov učenik po imenu Nikodem zamotao je onesvešćeno tijelo Isusovo, prema običajima sahrane Jevreja, lanenim tkaninama koje su sadržavale mješavinu smirne, aloje i začina, teških skoro sto funti (Ivan, 19:39). Isus se probudio, izašao iz groba i sjeo u vrt očekujući da se njegovi učenici pokažu. Kada je Marija Magdalena došla u baštu u rano jutro, vidjela je da je kamen uklonjen sa groba (Ivan, 20:1). Probudeni Isus je razgovarao s Marijom.

Isus se dakle onesvijestio na križu, ali nije umro. Isus nije bio "usmrćen razapinjanjem" već se ljudima koji su gledali ceremoniju raspeća samo činilo da jeste. Posljednji red gornjeg ajeta, "Zasigurno, nisu ga ubili" podržava ovu teoriju. Kada je Isus nasamo susreo svoje učenike, pokazao im je tragove eksera kako bi dokazao da je još uvijek u svom izvornom fizičkom tijelu u kojem je bio prikovan na križ. Bio je to ista osoba sa istim tijelom. Pošto njegovi neprijatelji - Jevreji, nisu bili uvjereni da je Isus mogao umrijeti na križu u tako kratkom vremenu, on se povukao od svojih učenika i proživio ostatak svog života u tajnosti i umro prirodnom smrću.

Šta se dogodilo Isau a.s. nakon raspeća?

Dokazi iz Biblije i druge autentične istorije nam govore da je Isus bio osuđen na smrt razapinjanjem kada je imao 32 godine. Rasprave radi, ako ga Allah nije

podigao živog i ako nije umro na krstu, šta se s njim dogodilo nakon toga? Ima li dokaza iz Kur'ana? Vjerujte, postoje dokazi. Allah kaže:

(3:46) I govorit će ljudima u bešici i zrelosti (*kehlen*), i bit će od pravednih.

(5:110) ... govorio si s ljudima u bešici i u zrelosti (*kehlen*).....

Značenje riječi *kehlen* prema rječnicima Kur'ana je “dostići zrelu životnu dob, biti potpuno odrastao, biti u godinama kada se pojave sijede dlake, biti u dobi između trideset i šezdeset godina ili srednjih godina.”

Različiti komentatori Kur'ana se slažu oko upotrebe riječi ‘sijeda dob’ i ‘starost’. Međutim, oni tvrde da se starost odnosi na vrijeme kada bi on sišao s neba. Ovo doba sijede kose se moralo dogoditi dok je još bio živ u svoje vrijeme, prije nekih 2000 godina. Ovi ajeti podržavaju druge ajete te i dalje možemo utvrditi da je Isus preživio raspeće i doživio starost.

Ostaje pitanje, zašto bi bilo zabune ako su zaista, zasigurno ubili Isusa a.s. raspećem? Ostaci njegovog tijela trebali su biti negdje u Jerusalimu kako bi dokazali ovu tvrdnju. Međutim, na osnovu pojašnjenja koje je dao Allah, na osnovu činjenice da je živio dok nije imao sijede vlasi (3:45), na osnovu raznih dešavanja nakon raspeća i u nedostatku ikakvih dokaza njegovog groba u Jerusalimu, bili su u nedoumici da li su zaista ubili Isusa ili ne. Ova zabuna je nastala jer su nakon raspeća možda čuli da je Isus razgovarao, hodao i miješao se sa svojim učenicima (otvoreno ili tajno).

Ako su zaista ubili Judu smatrajući ga Isaom a.s., onda su njegovi posmrtni ostaci ili grobnica trebali biti negdje u Jerusalimu. Ova grobnica je trebala biti prepoznata kao grobnica Isaa a.s. U stvarnosti ne postoji grobnica u Jerusalimu koja je ikada bila identificirana ili se može identificirati (tačno ili na drugi način) kao Isusova grobnica.

WEFAT – SMRT ISAA A.S. (3:55)

Kad reče Allah: “O Isa! Ja sam Onaj koji će te usmrtiti i Sebi^{3:55a} te uzvisiti^{3:55b} i Koji će te očistiti od onih koji ne vjeruju, i Koji će učiniti (da) oni koji te slijede budu nad onima koji ne vjeruju do Dana kijameta. Zatim je Meni vaš povratak, pa ću presuditi među vama o onom u čemu ste se razilazili.

COMM

3:55a Pošto je Allah nematerijalan i nije ograničen na prostor, On je blizu (2:186) i sveprisutan (2:115), bliži od žile kucavice (50:16), tjelesno uzdignuće Isaa k

“Njemu” gubi smisao, jer bi tada i Allah morao biti fizičko tijelo i imati određenu lokaciju. O odlasku Allahu vidi fusnotu ajeta (4:157).

3:55b Riječ *refea* (uzvisio), koja dolazi poslije smrti Isaa, u ovom ajetu ne može nikako značiti fizičko uznesenje. To je prije uzdignuće duše, uzdignuće po stepenu, časti ili spomenu. Vidi značenje ove riječi u ajetima (2:253, 6:83, 165, 12:76, 43:32, 58:11). Vidi uzdignuće Idrisa u ajetu (19:57).

Raspeće, smrt i vaskrsenje Isusa Hrista je srce kršćanstva. Sve u šta kršćanin vjeruje i čemu se nada vrti se oko Isusove smrti na križu za nedostojne grešnike. Uskrsnuće je božanska potvrda činjenice da Isus nije umro ni za jedan zločin koji je počinio, već je umro umjesto grješnika kojima je bilo potrebno otkupljenje i opravdanje pred beskrajno svetim i pravednim Bogom. Ako se može dokazati da Isus nije umro i uskrsnuo iz mrtvih, onda kršćanstvo nije ništa drugo do velika laž koja je obmanula doslovno milijarde kroz vijekove. Kršćanin ostaje bez nade, bez sigurnosti opravdanja, i ostaje u svojim grijesima. (Usp. 1. Korinćanima 15:12-19; Rimljanima 4:25, 5:8-11)

Tumačenje ‘wefata’

Ključna riječ u ajetu (3:55) je “wefat.” Najtačnije značenje “wefata” je smrt, odnosno uzimanje duše. Ako se čoveku oduzme duša, to nije ništa drugo do smrt. Problem nastaje u vezi sa ovim ajetom, kada muslimani odbijaju da tumače “wefat” kao smrt. Ironija je da se svi prevodioci koji su prevodili časni Kur’an slažu da “wefat” znači smrt. Svaki prevodilac Kur’ana je u svojim prijevodima riječ “wefat” preveo kao smrt u najmanje 20 različitih slučajeva. Međutim, u ovom konkretnom ajetu, oni su je tumačili kao ‘odnijeti’ i insinuirati fizičko uzdizanje. Ovi prevodioci nisu oklijevali da izokrenu stvarno značenje Allahove riječi kako bi podržali kršćansku vjeru i donekle slab hadis koji su prenijeli Wahab bin Munnabba, Kab Akbar i jedan izolirani hadis od Ebu Hurejre.

Opširnije:

Postoji niz drugih ajeta u Kur’anu koji potvrđuju Isusovu smrt. Prijevod sklopa “**muteweffike**” u ajetu (3:55) je sporan među muslimanskim učenjacima. Riječ i njene varijacije nalaze se preko 25 puta u Kur’anu. (vidi 2:234, 240; 3:55, 193; 4:15, 97, 5:117; 6:61; 8:50; 10:46, 104; 12:101; 13:40; 16:28, 32, 70; 22: 5; 32:11; 40:67, 77; 47:27) Na svim mjestima osim na dva oni impliciraju smrt ili su povezani s njom. U dva izuzetka (6:60, 39:42) kontekst otkriva da “**jeteweffe**” figurativno uzimanje duše u snu. Ali to nije slučaj u dva ajeta koji govore o Isusovoj smrti (3:55, 5:117)!

Ajet (19:31) kaže: *“I učinio me blagoslovljenim ma gdje bio, i naredio mi salat i zekat dok budem živ.”* Da Isus nije umro, ajet iz sure Merjem, (19:31) ne bi imao smisla. Prema tradicionalnom muslimanskom gledištu, Isus je živ podignut na nebo. Ali niko ozbiljan ne može vjerovati da on i dan-danas daje zekat!

U velikom dijelu današnjeg dekadentnog zapadnog svijeta Uskrs se uglavnom povezuje s nekoliko slobodnih dana i ukusnim čokoladnim jajima. Međutim, za kršćane koji prakticiraju Uskrs predstavlja najveću proslavu u godini! U to vrijeme se podsjećaju da je Isus umro na križu kako bi platio kaznu za njihove grijeh!

Oni koji vjeruju da Isus nikada nije umro trebaju dobro razmisliti o narednim ajetima.

“I mir neka je nada mnogom na dan kad sam rođen, i dan kad umrem, i dan kad budem podignut živ!” (19:33)

Kad reče Allah: “O Isa! Ja sam Onaj koji će te usmrtiti i Sebi te uzvisiti.” (3:55)

I bio sam nad njima svjedok dok sam bio među njima. Pa pošto si me usmrtio (uzeo), Ti si bio nad njima Čuvar, a Ti si nad svakom stvari Svjedok. (5:117)

Leksikoni arapskog jezika nam govore da “wefat” znači da je Bog uzeo nečiju dušu i učinio da tjelesno umre. Ovo je značenje dato u Taj al-’urus, Al-Qamus, Sura, Asas al-Balaghah, Al-Sihah i Kullyat abi-l-Baqa.

Pozicija Kur’ana superiornija je od hadisa. Kad god hadis proturječi kur’anskom ajetu, Kur’an mora prevladati, a ne hadis. Ali za većinu muslimana, argument je da hadis mora biti tačan bez obzira na sve, jer je toliko učenjaka jednoglasno potvrdilo da je sahih ili istinit!!! Dakle, da biste ratificirali hadis, neka Kur’an postane pogrešan ili neka jedan ajet Kur’ana bude u suprotnosti s drugim ajetom, koga briga? Neke Allahova riječ bude zbunjujuća i kontradiktorna, musliman je sretan jer je za njega hadis apsolutan!!! Kakva šteta!

U ajetu (3:55), o Isusu su navedena dva uslova:

- (1) prvo, Allah će uzrokovati njegovu smrt,
- (2) drugo, on će biti uzvišen.

Drugi uslov se ne može ostvariti dok se ne ispuni prvi uslov. Drugim riječima, prije nego što Isus a.s. može biti uskrsnut, prvo mora umrijeti. Tijelo ostaje na zemlji, a duša se uzdiže!

UZDIGNUĆE ISA A.S. (3:55)

Kad reče Allah: “O Isa! Ja sam Onaj koji će te usmrtiti i Sebi te uzvisiti^{3:55} i Koji će te očistiti od onih koji ne vjeruju, i Koji će učiniti (da) oni koji te slijede budu nad onima koji ne vjeruju do Dana kijameta.

“Ne!, Allah ga je k Sebi uzvisio!” (4:158)

Fusnota 3:55, 4:158

Riječ *refea* faktički nigdje u cijelom Kur'anu ne označava fizičko uznesenje, što je jasno i iz ajeta (7:176 i 19:57) u čemu su komentatori apsolutno jednoglasni. Kad god se riječ *refea* koristi u Kur'anu vezano za ljudsko biće, ona uvijek ima konotaciju uzvišenja ranga ili položaja, te duhovnog približenja, jer se Allahu ne može pripisati nikakvo fiksno mjesto boravka. (Kur'an, 6:3, 2:115, 50:16). Vidi značenje ove riječi u ajetima (2:253, 6:83, 165, 12:76, 43:32, 58:11).

Vidi uzdignuće Idrisa a.s. u ajetu (19:57).

Šta znači uzdizanje Allahu najlakše je shvatiti iz ajeta (25:46) gdje Allah kaže da sjenku privlači Sebi. Razmislite! Gdje to Allah privlači sjenku (sve sjenke)? Također Lut a.s. u ajetu (29:26) kaže da bježi Gospodaru svom. Ovo sigurno ne znači da Lut ide svom Gospodaru negdje u univerzumu ili van njega, nego ide tamo gdje će moći poslušati i izvršiti naredbe svog Gospodara! Ibrahim a.s. u ajetu (37:99) kaže da odlazi svom Gospodaru. Gdje ide Ibrahim? On ne ide nigdje sa Zemlje u kosmos, ili izvan kosmosa, nego napušta okolinu širka i uspostavlja Allahov din na zemlji.

RIJEČ “REFEA” U KUR'ANU

Oprezno čitanje stranica Časnog Kur'ana utvrđuje to, van svake sumnje, da je Isus umro prirodnom smrću kao i svi drugi poslanici. Vjerovanje u Isusovu smrt zvuči kao smrtonosno zvono za krišćanstvo.

Riječ 'refea' korištena je na različitim mjestima u Kur'anu da označi duhovnu čast i uzvišenost. Pogledajmo neke od primjera. Veliki poslanici poput Muhammeda a.s. su uzvišeni u spomenu.

(94:4) I *uzdigli* smo ti spomen (zikr) tvoj!

(43:32) ...I Mi smo neke od njih *uzdigli* iznad drugih u rangu.

Poslanik Ibrahim a.s. je *uzdignut* stepenom od Allaha.

(6:84) ...Mi *uzdižemo* u stepenima koga želimo.

Poslanika Idrisa a.s. je Allah *uzdigao* / *uzvisio*.

(19:57) I Mi smo ga *uzdigli* na mjesto visoko.

Pravedni Allahovi robovi se *uzdižu* u stepenima.

(6:166) ...i *uzdigao* vas jedne iznad drugih u stepenima....

(7:176) I da smo htjeli sigurno bismo ga *uzdigli* / *uzvisili* njima...

56:3 Ponižavajući, *uzdižući*

Sva dobra djela su *podignuta* prema Allahu.

(35:10) ...Njemu se *uzdiže* / *uzvisuje* lijepa riječ, a pravedno djelo – *uzvisuje* ga.

Dom pobožnih muslimana.

(24:36) u (određenim) kućama za koje je Allah dozvolio da budu podignute...
“A Allah uzdiže one od vas koji vjeruju i one kojima je dato znanje, stepenima...”
(58:11)
“Kad reče Allah: “O Isa! Ja sam Onaj koji će te usmrtiti i Sebi te uzvisiti.” (3:55)

U ajetima (2:63, 2:93 i 4:154) riječ *refa'naa* se koristi u vezi sa planinom Sinaj (Turu Sinin ili Džebel Musa). Da li je Allah dž.š. doslovno “PODIGAO” planinu Sinaj visoko iznad glava Jevreja kao svjedok njihovog zavjeta ili?

Molimo pažljivo POGLEDAJTE šta Allah kaže u ajetu (3:55). Kaže da će Isa a.s. biti podignut Njemu, a ne prema Nebu. Dakle, ne može se postaviti pitanje da li je Isus živ na nebu, jer on nije uskrsnut na nebu. U doslovnom kontekstu, čak i ako mislimo da je tjelesno u blizini Allaha, postavlja se pitanje gdje je Allah? Odgovorite kako Isus a.s. može biti podignut na nebo kada je Allah rekao da će biti podignut prema Njemu.

Ako je zaista bilo potrebno da se tjelesno uzdiže prema Allahu, onda bi mogao ostati u Jerusalimu, a ipak biti blizu Allaha - jer je Allah prisutan svuda, pa i u Jerusalimu.

Ovo dovodi do pravog značenja riječi ‘refea’ - uzvisiti u časti i/ili uzvisiti u duhovnom dostojanstvu. Još jednom, obratite pažnju na rečenicu: “*Ja Isa, inni mutaweffike WE refi’uke ilejje*”... to jest ‘refea’ će se dogoditi tek nakon ‘wefata’ (smrti).

‘Refea’ nakon smrti ne može značiti fizičko uzdizanje, već samo uzdizanje u spomenu, dostojanstvi ili časti. Ovo se još više podrazumijeva kada su uz njega prisutne riječi ‘očistit ću te od onih koji ne vjeruju.’

IDRIS A.S. – ŠTA SA NJIM NA NEBU?

Pošto bi upotreba riječi ‘refea’ podigla Isusa živog, upotreba iste riječi u slučaju drugih poslanika morala bi učiniti istu stvar! Zapitajte se, znate li za nekog drugog poslanika koji je živ podignut na nebo? Nijedan? Šta je sa Poslanikom Idrisom a.s? O Idrisu a.s. Allah kaže u suri Merjem (19:57): “*I Mi smo ga uzdigli na mjesto visoko.*” (*We refa’naa hu...*). Upotreba ‘refea’ ovdje bi vas trebala potaknuti da izjavite da je Allah podigao Idrisa a.s. u živom stanju na nebo ili barem na mjesto koje visi visoko iznad. Ako primjenimo istu logiku, u slučaju Isusa upotreba riječi ‘refea’ ga je održala u životu 2023 godine; stoga ista upotreba riječi ‘refea’ u slučaju Idrisa a.s. mora ga održati u životu više od 2023 godine. Problem je sada oko ova dva živa čovjeka na nebu – Isusa a.s. i Idrisa a.s. Muslimani su već iznosili priče i spekulacije da će Isus a.s. sići s neba u kasnijim danima, ali šta je sa Idrisom a.s? Da li je Idris a.s. već sišao ili kada će sići ili će tu ostati zauvijek?

Riječ ‘refea’ je dakle korištena je u Kur’anu da označi duhovnu čast i uzvišenost.

Tendencija muslimana je da unište učenje Kur’ana potvrđujući tako kršćansku dogmu. Vjerovali ili ne, mnogi muslimani Kur’anu pristupaju kao licemjeri (munafici) – vjeruju dio, a dio odbacuju. Ne žele vjerovati u potpuni Kur’an. Kada im se na ovo ukaže, njihovi odbrambeni odgovori su:

- svi muslimani vjeruju da je Isus a.s. uzet (uskrsnuo) živ, pa i ja vjerujem u to (ne zanima me šta Kur’an kaže);
- moji preci su vjerovali da je Isus a.s. uzdignut / uskrsnut živ, jesu li pogriješili? Radije bih slijedio svoje pretke (umjesto učenja Kur’ana).

TEFSIR AJETA (4:159): U ŠTO ĆE VJEROVATI PRIPADNICI KNJIGE?

Mnogi muslimani misle da ajet (4:159) ukazuje na to da će se Isus a.s. vratiti. Da je drugi dolazak Isaa toliko važan, Kur’an bi ga spomenuo - ali Kur’an o tome apsolutno šuti.

“I nema nijednog pripadnika Knjige, a da sigurno neće vjerovati u to / njega, prije svoje / njegove smrti, a na Dan kijameta će protiv njih svjedok biti.”

Kao što je vidljivo u ajetu predstavlja problem prijevoda i tumačenja lične zamjenice trećeg lica jednine u sklopovima “bihi” i “mewtihi.” U prvom slučaju da li će pripadnici Knjige vjerovati u događaj raspeća ili u Isaa, i u drugom slučaju da li prije smrti jevreja / kršćanina ili Isaove smrti. Prijevod dozvoljava sve moguće opcije i zbog toga su bili zbunjeni svi komentatori od davnina do danas.

U prvom slučaju mislim da bi bilo pogrešno u datom kontekstu “bihi” prevoditi kao “u njega”, već bi trebalo prevesti “u to” zbog drugog dijela ajeta, o kojem ćemo dalje govoriti.

Kada se izraz “bihi” u frazi “le ju’minenne **bihi**” prevede kao “u to”, nalazimo da se ajet odnosi na incident o razapinjanju, a ne na osobu. Incident se već spominje u ajetu (4:157) da ga Jevreji nisu mogli ubiti niti su ga mogli usmrtili raspećem. Ispalo je kao da jesu, ali su bili u nedoumici oko toga. Molim čitaoce da uzmu bilo koji prijevod i pročitaju ajete od (4:157 do 4:159) u ovom svjetlu. Ovaj ajet ovdje nije van konteksta, on je nastavak incidenta raspeća spomenutog u ajetu (4:157).

Kolika su razilaženja oko tumačenja ovog ajeta za nepovjerovati je. Ne volim naklapanja, ali radi ilustracije ću ovdje navesti neka razmišljanja. Što se tiče dijela koji se odnosi na frazu “(prije smrti njegove / svoje, jevreja ili kršćanina)”, ‘Abd al-Razzaq (umro 211) u svom Tefsiru (1:177-178) citira

izvještaje od al-Kalbija, Katade i al-Hasana u kojima se navodi da to znači “vjerovati u ‘Isaa prije ‘Isaove smrti” a od Shakra ibn Hawshaba da to znači “vjerovati u Isaa prije smrti Jevreja ili kršćanina.”

Imam Ibn Jarir al-Tabari (umro 310) je navodi u svom Tefsiru (6:18-21): “Komentatori se razlikuju oko značenja ovog ajeta, a neki kažu da on znači ‘vjerovati u Isaa prije Isaove smrti.” Zatim citira izvještaje u tom smislu od Ibn Abbasa, al-Hasana, Katade, Abu Malika i drugih. Zatim navodi: “Drugi su rekli da to znači vjerovati u Isaa prije smrti Jevreja ili kršćanina.” Zatim citira izvještaje u tom smislu od Ibn Abbasa, Ubaya, Mudžahida (Tefsir 1:180-181), ‘Ikrime, al-Dahhaka, al-Hasana, Muhammada ibn Sirina i drugih. Zatim je naveo: **“Drugi su rekli da to znači vjerovanje u Muhammeda a.s, prije smrti Jevreja ili kršćanina.”**

Ibn al-Jawzi (umro 597) u svom Tefsiru (2:247-248) navodi da je Ibn ‘Abbas ovdje objasnio da “ljudi Knjige” označavaju Jevreje, dok su al-Hasan i ‘Ikrima objasnili da to označava kršćane i Jevreji. Zatim je izjavio da Ibn ‘Abbas i velika većina smatraju da se zamjenica “vjerovati u to / njega” odnosi na Isaa, dok je ‘Ikrima rekao da se odnosi na **poslanika Muhammeda**, sallallahu alejhi ve sellem. Zatim je naveo da postoje dva stava u vezi sa zamjenicom u “prije njegove smrti”:

El-Kurtubi (umro 771.) u svom Tefsiru (6:11) kaže: “To znači vjerovati u Isaa prije smrti Jevreja ili kršćanina, i to mu nije od koristi. Također se kaže da to znači prije Isaove smrti, ali je vjerovatnije ranije tumačenje.”

Ibn Kesir (umro 774) u svom Tefsiru (1:367): “Zamjenica u klauzuli ‘prije njegove / svoje smrti’ odnosi se na Isa, a.s, što znači da nema nikoga od ljudi Svetog pisma, a da oni neće sigurno vjerovati u Isau...”

Drugi dio ovog ajeta je također ključan: “I na Sudnjem danu On će biti svjedok protiv njih.” Ovaj dio ajeta svi prevode bez značajnije razlike. Ovdje su spomenuta tri faktora:

- 1) Isa će biti svjedok,
- 2) Isa će biti svjedok **PROTIV** njih,
- 3) Isa će biti svjedok na Sudnjem danu.

Ako smatramo da će pripadnici Knjige vjerovati u **NJEGA** (Isusa), zašto bi onda Isus bio svjedok **PROTIV** njih?? Ovo bi bilo potpuno nepravedno i nepristojno od poslanika da svjedoči protiv onih ljudi koji su vjerovali u njega (i njegove poruke).

Stoga moramo zaključiti da će Isa biti svjedok protiv onih ljudi koji su vjerovali da je umro na križu. Osim toga, on će biti svjedok na Sudnjem danu. Zašto je ovo važno? Zato što neće biti obnovljene interakcije između pripadnika Knjige i Isusa do Sudnjeg dana.

Na osnovu svih ovih argumenata, problem ovdje nije vjerovati u **njega**, već vjerovati u pojavu, incident raspeća. Kada se ovo tumačenje interpolira u prijevod, možemo vidjeti da je pravi prijevod ajeta (4:159) ovakav:

“I nema nijednog pripadnika Knjige, a da sigurno neće vjerovati u **to prije svoje smrti**, a na Dan kijameta će protiv njih svjedok biti.”

Ajet jasno pokazuje da će jevreji i kršćani nastaviti vjerovati u Isusovu smrt na krstu cio život i u tom uvjerenju će umirati.

mehdi, Isa, dedždžal

Allah je Svjetlo nebesa i Zemlje! On je Prvi (Alfa) i Posljednji (Omega). Vi nemate drugog boga osim Njega! I nemate vi mimo Allaha nikakva zaštitnika, niti pomagača.

“Postoje tvrdnje da Isa a.s. nije umro, da je živ uznesen na nebo i da će pred Sudnji dan sići s neba, ubiti Dedžala i uvesti Šerijat. U nekim akaidskim djelima ova tvrdnja je prihvaćena kao dogma. Tvrdnje o tome da je Isa pejgamber još uvijek živ i da će sići na Zemlju neosnovane su i počivaju na veoma nesigurnim dokazima i dalekim aluzijama. Zato mnogi savremeni islamski autori odbijaju ove tvrdnje. Tvrdi se isto tako, za jednog od šiitskih imama, da je iščezao, da je negdje uznesen, da živi i da će se pojaviti u vidu mehdijsa, otprilike u istoj misiji kao Isa a.s.

Ovakva vjerovanja su, ne samo bez osnova, nego i veoma štetna. Kriju u sebi smisao pasivne predaje sudbini, pasivnog iščekivanja i iluzornog uzdanja u mrtve ljude, koji bi trebalo da ponovo ožive i dođu da spasavaju muslimane i oživljavaju islam. To je najobičnija zabluda i samoobmana. Imala je teških posljedica. Još uvijek su tragovi jednog pogrešnog odnosa prema zbivanjima, prisutni u svijetu muslimana.

Osjećaj vlastite odgovornosti za svoju sudbinu, i vjeru da je ta sudbina u rukama svakog pojedinca, još uvijek nije prisutna dovoljno kod muslimana. Drugog okrivljujemo za našu sudbinu i od njega očekujemo milost i spas. Nedostaje nam vjera i pouzdanje u sebe i svoje snage. Iz takve psihičke situacije nastao je čitav niz zabluda, koje su još više komplicirale i onako teško stanje. Tu je nastao deformisani smisao sabura u smislu pasivne trpnje, izopačen pojam tevekkula u smislu fatalističke predaje Bogu, okretanje samo Ahiretu, mrtvima, dawi itd.

Nisu ovo nimalo jednostavne zablude. One su tim teže što su se pretvorile u vjerovanje i dobile status vjere. U svakom slučaju, problem je dosta složen. Treba

najprije dokazati da te zablude nemaju baš ništa sa islamom, da predstavljaju suštu suprotnost islamskom učenju i da ih se svaki musliman, ukoliko želi da bude musliman, mora osloboditi.” (*Husein ef. Dozo*)

- k r a j -

Sastavio: Mustafa Mlivo, dipl. ing.
autor prvog prijevoda Kur’ana na bosanski jezik

<http://www.mlivo.com>
mustafamlivo@gmail.com

Bugojno, BiH
07.05.2024.